

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Epistola XIX. Ad Henricum Anglorum Regem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

EPISTOLA XVIII.

Ad Stephanum Meldensem Episcopum.

Rogat conferri Beneficium Ecclesiasticum Fratri cuiusdam Monachi Claravallis.

Dilecto in Christo Patri & Domino, Stephano, Dei gratia Meldensi Episcopo, Fr. Philippus de Eleemosynâ, salutem & sincere dilectionis affectum. Quod stabilem possidet animus noster de vestra benignitate fiduciam, non est iactatio meriti, sed vestrae dignationis occursum, familiaritas prompta, iucunda serenitas, alloquium dulce, liberalitatis officiosae comis oblatio, parabilis gratiae signum praestat, & confidentiae nutrimentum. Sic animus noster ad aestimationis suae lineam, deuotionis suae format affectus, & amoris figurat imaginem; vt qualem iudicat amicum, talis se illi vinculo gaudeat alligari. De vestra igitur sinceritate praesumens, supplicatione qua possum, preces vestrae porrigo charitati, vt cuiusdam Fratris nostri, (a) fratrem carnalem, bonae indolis adolescentem, beneficio subleuetis ecclesiastico, & studium eius vberi misericordiae subleuetis. Si scire vultis quis ille est, Religiosi viri & honesti Fratris Huberti Claravallensis Monachi Frater est, Adam vocatur, in Episcopatu vestro natus & tenatus, bonarum artium & partium ciuis, dignus (vt credimus) qui pia subuentionis gratia fulciatur. Ad manum est quod fat est Ecclesia Sanctae Cilinae, & Ecclesia de Aciaco, in manu vestra sunt, absque Pastore, sufficeret vna pauperi vestro, si benevolentiae vestrae pietas assentiret. Non illi metas ponimus, aut edictum, sed sicut benevolentiae vestrae placuerit, petitioni nostrae precum gratia praestetur effectus. Quidquid illi pro amore

Dei & nostro feceritis, nobis factum reputabimus, excellentiae vestrae gratius & arctius obligati. Vale.

EPISTOLA XIX.

Ad Henricum Anglorum Regem.

Petit readificationem duorum Monasteriorum Ordinis Cisterc. Forda, & Stanleia.

Illustri Domino, & in Christo plurimum dilecto, Henrico, Dei gratia, glorioso Anglorum Regi, Fr. Philippus de Eleemosynâ feliciter in praesenti, & in aeternum regnare felicitus. Regia constitutio virtutis debet esse stabile firmamentum. Quia nec sapientiae potentia, nec leuitas congruit maiestati. De vestrae pietatis & maternae deuotionis affectu, geminum lumen in Angliâ experat emicare, & duobus monasterijs statio congrua parabatur. Fraudis erugo & inuidiae tinea demolitur, quod honestatis & iustitiae laudanda produxit intentio, & in ecclipsim luminosa propositio demigravit. (b) Forda dissipata est, Stanleia non proficit, & ex duobus facta confusione, pietatem violat, gratiam non meretur. Solemnis binarius in tenebrosam Monadem commeauit; & vna ex duobus integris nata corruptio, nomini vestro non militat, vitiatibus non inferuit, non proficit ad salutem. Combinatio haec votum non implet, promissum non soluit, non augeat meritum, non assidet aequitati, dissipat vnitatem. Combinatio haec, dissensiones parit, disciplinam non redolet, dissentit ab Ordine, propositi vestri iacturam promouet, benevolentiae germinat detrimentum. Non habet haec mixtura Myrrae & Aloës libras centum, sed cum vili passere venit dipondio, & in exteriores tenebras abijci promeretur. Qui mem-

Xx 3

(a) Fratrem suum vocat Monachum Claravallensem. (b) Forda & Stanleia, Aglia canobia, Filia sunt Canobij de Eleemosyna.

membra Christi colligit, & fidelibus eius domicilia præparat unitatis, eius militat sapientiæ, cuius in opere suo fortiri debet imaginem. Perfectionem de numero colligat, de speciebus condimentum teneat & odorem. Fidele opus quod meretur exemplum, quod præconio dignum est, quod fructu vberè consummat. Deuotè Christum sepelit, qui taliter eius obsequio suam temperat actionem; qui autem secus operatur, offendit; Æstimatio pretium rebus affigit, & suis meritis vel accidentia placent, vel dissidentia reprobantur: naturalis autem appetitus semper ad vtiliora se subrigit, & minus appetitur, quod se minus vsui repræsentat. Probet proinde Sapientis intentio, quid se deat felicius, vtilius respondeat, offensam de combinatione sortiri, vel de primæ constitutionis origine seruata, meritum reportare. Præter æquum & bonum contracta matrimonia dissoluantur, contra leges publicas inita pactio non perdurat, tenorem non obtinet ordinis, quod extraordinariè dispensatur; & in Ordine nostro sancitum est, ne petita obtineat, qui a quolibet contra Ordinem postularet, duobus inniti vestigijs, duobus regi luminibus humana corpora, natura disponit; si duo hæc confundantur in vnum, mutilitas & abusus Regnum naturalis ordinis occupabunt. Si gemina cæli luminaria in insolitam conueniant unionem, deformitatem suam tota rerum machina deplorabit, & dispositio temporum solita moderatione priuabitur.

(a) Duo ceperunt institui monasteria, sed fecunditatem germinis, bararum cupiditatis absorbit. Quod cupiditas, & circumventio parturivit, habebit cum gladio Salomonis exterminium, & quæ mater eius voluit esse quem non genuit, discedat a Rege quem elegit Dominus, & in aliam messem non mittere falcem suam.

(a) Forda, & Stanleia.

In gazophilacium pietatis, præsentè Domino, multi multa iactauerunt, sed fidelis vidua plus omnibus misit, quæ duo minuta disposuit. Duo minuta sunt, fides & humilitas, in quibus sanctificationem recipit, quidquid in templi donarijs exhibetur duo minuta sint vobis duo loca prædicta, quæ a vobis Domino fideliter & humiliter offerantur. Quod fundamento caret, non placet Domino, nec proficit offerenti, maioris gloriæ fructus. Vberioris & vtilioris est operæ, duo cum pace fundare monasteria, quæ vnum sine ordine & pace compingere. Dignius multò & commodius, & salubre quam plurimum, vt in duobus choris nomini diuino gratiarum actio resonet, & vox laudis, & pro statu vestro celebris intercessio persoluantur, quam si muneri huius in locum vnum contracta perfunctio, nec diuinæ laudis, nec supplicationis dignæ pro vobis offerat holocaustum. Non enim inter discordes habitat Spiritus Sanctus, nec probat in obsequio fraudulentos. Qui autem nos fraudauit, iudicium suum portabit, quicumque est ille. In qua fraude non minus quam paruitas nostra, & laxa, & delusa matris vestræ pia sedulitas, quæ etsi rectè obtulit, non tamen rectè diuisit, quia & in damnum charitatis inutiliter benè diuisa coniunxit. Corrigit errorem vestra sedulitas, delictum matris aboleat, provideat paci, dirigat Ordinis instituta, Regius honor habeat ex vnctio gratiam, in gladio disciplinam, in corona sapientiam, quæ perfectionis circulata fastigio, attingit à fine vsque ad finem fortiter, & disponit omnia suaviter. Benè valeat semper in domino vestra sublimitas, quam sincero amplector affectu, ne minus caler ignis occultus, quam flamma publicis æstibus euaporans: qui aliter dixerit, mendax est.

Epist.